

Статтею 6 Закону України «Про транзит вантажів» визначено перелік документів, якими супроводжується транзит вантажів, а саме: товарно-транспортною накладною, складеною мовою міжнародного спілкування. Декларування транзитних вантажів, що переміщуються морським і річковим транспортом, відповідно до вимог законодавства України здійснюється за поданням митним органам коносаментів (BILL of Lading) та вантажної митної декларації (ВМД).

При цьому слід враховувати, що згідно з наведеною нормою права на товари (крім підакцизних), що переміщуються транзитом морським і річковим транспортом у контейнерах та під час зберігання залишаються в межах одного пункту пропуску чи зони митного контролю морського порту, вантажна митна декларація не подається; водночас митне оформлення транзиту підакцизних вантажів будь-яким видом транспорту про-

вадиться виключно за умови подання митним органам вантажної митної декларації (ВМД).

Разом з тим, з огляду на обов'язковість, зокрема, надання послуг з лоцманської проводки та регулювання руху суден при здійсненні транзитного перевезення пасажирів та вантажів через порти, ці послуги є такими, що пов'язані з транзитним перевезенням, а відтак згідно з пунктом 197.8 статті 197 ПК України підлягають звільненню від оподаткування податком на додану вартість.

Таке звільнення від оподаткування здійснюється незалежно від наявності або відсутності вантажу на судні під час знаходження його у міжнародному рейсі та прямованні «у баласті» (без вантажу) до або з порту України для завантаження або вивантаження, перетинання при цьому кордону України та проведення митних процедур.

Голова Вищого
господарського суду України

В. Татьков

Про рішення Європейського суду з прав людини, які набули статусу остаточних

Інформаційний лист Вищого господарського суду України
від 22.01.2013 № 01-06/87/2013

Урядовий уповноважений у справах Європейського суду з прав людини звернувся до Кабінету Міністрів України з поданням від 27.12.2012 № 12.3-9/8993 (далі – Подання, копія додається), в якому міститься стислий виклад проблем, які призводять до визнання Європейським судом з прав людини (далі – Європейський суд) порушень Україною Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція).

У Поданні наведено рішення Європейського суду, в яких констатовано, зокрема,

порушення національними судами пункту 1 статті 6 «Право на справедливий суд», статті 2 «Право на життя», статті 3 «Заборона катування», статті 5 «Право на свободу та особисту недоторканість», статті 8 «Право на повагу до приватного та сімейного життя», статті 34 «Індивідуальні заяви» Конвенції.

Згідно зі статтею 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» суди повинні застосовувати Конвенцію та практику Європейського суду як джерело права.

Зі змістом наведених у Поданні рішень можна ознайомитися на сайті Міністерства юстиції України в рубриці «Захист інтересів держави в Європейському суді» або в інфор-

маційно-пошукових системах «Ліга» та «Законодавство».

Про викладене повідомляється в порядку інформації.

Додаток: за текстом на 9 арк.

Голова Вищого
господарського суду України

В. Татков

**Про деякі питання,
пов'язані із запровадженням нової системи
державної реєстрації речових прав на нерухоме майно
та їх обтяжень**

Інформаційний лист Вищого господарського суду України
від 08.02.2013 № 01-06/319/2013

На доповнення до Інформаційного листа Вищого господарського суду України від 29.12.2012 № 01-06/1953/2012 «Про зміни у законодавстві України з питань державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та у зв'язку із запровадженням в Україні з 01.01.2013 нової системи державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень вважаємо за необхідне звернути увагу на таке.

1. Відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» від 01.07.2004 № 1952-IV (у редакції Закону України від 11.02.2010 № 1878-VI із змінами, внесеними згідно із Законом України від 04.07.2012 № 5037-VI; далі – Закон) державна реєстрація прав на нерухоме майно та їх обтяжень з 01.01.2013 проводиться державним реєстратором прав на нерухоме майно органу державної реєстрації, а також нотаріусами як спеціальними суб'єктами, на яких покладаються функції державного реєстратора.

При цьому органом державної реєстрації проводиться державна реєстрація прав на нерухоме майно, зокрема: з видачею свідоцтва про право власності на нерухоме майно (в тому числі на новозбудовані, реконструйовані об'єкти нерухомого майна, у зв'язку із внесенням до статутного фонду юридичної особи нерухомого майна); на підставі рішень органів влади (включаючи відповідні рішення суду, що набрали законної сили); речових прав, які виникли до 01.01.2013 та не були зареєстровані відповідно до законодавства України, яке діяло на час їх виникнення.

Нотаріусами проводитиметься державна реєстрація прав власності та інших речових прав: перед вчиненням певної нотаріальної дії у разі, якщо реєстрацію такого права власності було проведено відповідно до законодавства, що діяло на момент його виникнення до 01.01.2013; у результаті вчинення нотаріальної дії з нерухомим майном, об'єктом незавершеного будівництва.